

Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 13. februára 2025 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie – Poľsko) – Lexitor sp. z o.o./ A. B. S.A.

(Vec C-472/23, Lexitor) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľa – Zmluvy o spotrebiteľskom úvere – Smernica 2008/48/ES – Článok 10 ods. 2 – Informačná povinnosť – Ročná percentuálna miera nákladov – Zmena poplatkov a provízií – Článok 23 – Vnútroštátny režim sankcií – Zásada proporcionality)

(C/2025/1866)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Lexitor sp. z o.o.

Žalovaná: A. B. S.A.

Výrok rozsudku

1. Článok 10 ods. 2 písm. g) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS

sa má vykladať v tom zmysle, že:

skutočnosť, že zmluva o úvere uvádza ročnú percentuálnu mieru nákladov, ktorá sa ukáže ako nadhodnotená z dôvodu, že niektoré podmienky tejto zmluvy sú následne uznané za nekalé v zmysle článku 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, a teda za nezáväzné pre spotrebiteľa, nepredstavuje sama osebe porušenie informačnej povinnosti stanovenej v tomto ustanovení smernice 2008/48.

2. Článok 10 ods. 2 písm. k) smernice 2008/48

sa má vykladať v tom zmysle, že:

skutočnosť, že zmluva o úvere vymenúva niektoré okolnosti odôvodňujúce zvýšenie poplatkov spojených s plnením zmluvy, avšak bez toho, aby spotrebiteľ, ktorý je riadne informovaný a primerane pozorný a obozretný, mohol overiť ich vznik a vplyv na tieto poplatky, predstavuje porušenie informačnej povinnosti uvedenej v tomto ustanovení, pokiaľ táto informácia môže spochybniť možnosť tohto spotrebiteľa posúdiť rozsah jeho záväzku.

3. Článok 23 smernice 2008/48 v spojení s odôvodnením 47 tejto smernice

sa má vykladať v tom zmysle, že:

nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá v prípade porušenia informačnej povinnosti uloženej veriteľovi v súlade s článkom 10 ods. 2 tejto smernice stanovuje jednotnú sankciu spočívajúcu v zániku nároku veriteľa na úroky a poplatky bez ohľadu na stupeň individuálnej závažnosti takéhoto porušenia, pokiaľ toto porušenie môže ohroziť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah jeho záväzku.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C, C/2023/498.